

Når man er gæst på Reeperbahn Festivalen, så er man samtidig også gæst i bydelen St. Pauli. En bydel der er hjemsted for studerende, bohemer, kunst og kulturinteresserede, børnefamilierne, erhvervsdrivende, forretningsfolk - og alle de andre, som for en kortere eller længere bemærkning slår deres folder og sætter deres pløkker i asfalten. Og lige så frastødende det er at se større og mindre grupper af alt for overvægtige mænd, der er på tur væk fra deres koner, buldre ned igennem Reeperbahn en fredag aften for at vælge mellem den ene eller anden prostituerede - ligeså fascinerende er det at blive ramt af den stolte lokalpatriotiske følelse, som mindst én gang om ugen er mere present i St. Pauli end på andre tidspunkter. Når de brun/hvide drenge fra fodboldklubben St. Pauli løber på banen - enten på det lokale stadion Millerntor, som ligger lige midt i St. Pauli - eller når holdet spiller på udebane - og kampen bliver vist på skærme som hænger i og omkring barer.

På sådan en lun september aften, bliver hver en bar overfyldt omkring kamp-tidspunkt. Råb, skrål og skrig kommer spredt under kampen - helt inde fra baren og ud på gaden. Jubel bryder ud når holdet laver mål - et stort 'Scheisse' gjalder når det går holdet mindre godt. Men alle er samlet her. De mange punkede typer, gennempiercet fra top til tå.

Kæresteparret, som er på vej ud for at spise. Vennerne, som samles om en øl, inden de skal feste videre senere på aftenen, eller flokken af fodboldfans, som er fast inventar på Millerntor, men som ikke har taget turen til udebanen, og derfor tjekker ind på den lokale fodboldcafé.

Og der er mange af dem - de lokale fodboldcaféer - små og smadrede, store og pæne - der er plads til alle, til en fodboldkamp, som også giver et meget godt billede af, at der i bydelen er en stemning af, at du bare skal komme som du er - her er også et sted som du syntes er fedt!

Jeg havnede på Knust - eller det vil sige - udenfor Knust. Et spillested, hvor der naturligvis også var koncerter senere på aftenen. Og mens Cold Specks og de øvrige navne lavede lydprøve indenfor, så var der fodboldkamp på skærmen udenfor, kold fadøl i hanerne og store pøller på grillen. Glemte jeg at sige, at vejret i øvrigt er pisse godt i år? 25 grader - vi stod i skjorte og t-shirts!

Det er selvfølgelig ikke lige meget om St. Pauli taber eller ej - men nu har holdet aldrig rigtig været et tophold i den bedste række - for det meste lever de et godt solidt liv i den næstbedste række, 2. Bundesliga. Men skulle det ske, at holdet taber og har spillet elendigt, så går det nok endda, og sådan var det også her i kampen mod Aue. St. Pauli spillede til tider bedst, men de fik aldrig omsat deres kæmpe chancer - til gjorde modstanderne til gengæld, så det blev en snitter på 0-3! Ved slutfløjt var der en opgivende attitude, et par ukvemsord blev luftet, men forsvandt så under den åbne himmel, alt imens folk går hvert til sit, eller går videre i deres små samlede flokke, til næste holdepunkt for deres fredag aften. Og i næste uge er der kamp igen - så samles alle til en ny omgang fællesskabsfølelse - og du behøver ikke at kunne lide fodbold, for at kunne lide at være en del af slænget til en kamp!

Som St. Pauli's officielle merchandise-biks midt på Reeperbahn proklamerer stolt på deres facade - 'Die Strasse trägt St. Pauli' - gaden bærer (eller er iklædt) St. Pauli. En direkte hilsen til den lokale stolthed, som ligger i denne sagnomspundne del af Nordtysklands største by.